

[Nina Andersen.]

husmødrene? Jeg tror, det er Landhusmødrene, der gør det. „Redegørelse angaaende Loven om Vitaminreklame“ har akkurat lige saa megen Betydning for Husmødrene paa Landet som for Husmødrene i Byerne. „Bekæmpelse af Fluor og Bekæmpelse af Møl“ hører ogsaa ind under Landhusmødrenes Omraade. „Kartoffelmel til Jævning af Frugtgrød“ og „Mostfremstilling“ hører ogsaa til de Emner, som vedrører Husmødre paa Landet, og endelig kunde jeg som et betinget Omraade nævne „Elektrisk Tørring af Frugt og Grønsager“.

Det vil ses, at af de 12 Emner, der er nævnt, har de 7 absolut Interesse for Landbohusholdninger, og det ene betinget. Det samme gælder Eftermiddagsforedragene, hvor man kan nævne det ene efter det andet, der tager specielt Hensyn til Landbohusholdningernes Interesser. Det er klart, at de mange Husmødre paa Landet lige saa vel skal betjenes af Husholdningsraadet som Husmødrene i Byerne, men det er ogsaa min Opfattelse, at dette hidtil er sket.

Inger Gautier Schmit: Naar jeg nævnte Mælkeflaskerne, som jeg ikke synes det er rigtigt at henvende sig til Husholdningsraadet om, er det, fordi Henvendelsen slet ikke tager Sigte paa det, som det sidste Medlem udtalte sig om. Det er Ministeriet for Industri, Handel og Søfart, der beder Raadet udtale sig angaaende Forbud mod Handel med og uvedkommende Brug af Mælkeflasker, Spande m. v. Dette forekommer mig at være et Industrispørgsmaal og ikke et Spørgsmaal, som kan siges at ligge inden for Husholdningsraadets Arbejdsomraade. Og med Hensyn til Forespørgselen om Ensrettethed — det drejer sig om Uddannelsen til Husvæsen — maa jeg, selv om dette Spørgsmaal selvfølgelig interesserer Husmødrene, mene, at det er et Spørgsmaal, som ligger uden for Husholdningsraadets Kompetence.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen var ligesom vi andre enig i, at Arbejdet burde fortsættes, og bl. a. sagde det ærede Medlem, at det var nødvendigt, at Husholdningsraadet — paa Grund af den store Prisstigning, der desværre finder Sted i vort Samfund — optraadte som Konsulent over for Husmødrene, saa at disse kunde faa Lejlighed til at overveje endnu en Gang, hvordan de kunde faa Husholdningspengene til at slaa til. Jeg er glad ved, at det ærede Medlem har Syn og Sans baade for Prisstigningerne og for Husmødrenes Vanskeligheder; jeg kan

forsikre det ærede Medlem, at disse Vanskeligheder er ikke faa i disse Dage. Hvis det ærede Medlem vil medvirke til, at Prisstigningerne skal blive mindre, og at Husholdningsraadet bliver en dygtig Konsulent i Spørgsmaalet om, hvordan Pengene bedst kan slaa til, skal jeg være ham meget taknemmelig.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen havde ingen Betæneligheder i Retning af at give Tilskud til Raadets Arbejde, idet han meget rigtigt fremhævede, at der gives overordentlig mange Penge ud, naar det drejer sig om Dyrene, hvorfor saa ikke her, hvor det gælder Mennesker.

Jeg er enig med det ærede Medlem i, at man ikke skal være karrig, naar det kan siges at være berettigede sunde og rimelige Formaal, og det har vi fra Venstres Side heller ikke ønsket at være. Vi har kun villet paapege, at hvor Raadet bredte sig ud over Omraader, der ikke kunde siges at falde ind under dets Arbejdsfelt, var det rimeligt, ogsaa fordi det hele foreløbig er paa et rent Forsøgsstadium, at udvise en vis Forsigtighed. Det samme gav for øvrigt ogsaa den højtærede Indenrigsminister Udtryk for, idet han ganske klart sagde, at Raadet bør koncentrere sig om sine store Opgaver, de var store nok, og derfor maa man passe paa ikke at fortabe sig i en Masse Petitesser. Ministeren siger saa, at de mange Henvendelser af sig selv bevirker en Udvidelse af Raadets Arbejde, og det kan Raadet jo i og for sig ikke gøre for. Jeg indrømmer, der kommer mange og forskelligartede Henvendelser, men Hensigten med mine Udtalelser var netop at sige, hvad ogsaa det ærede Medlem Frk. Gerda Mundt var inde paa, at der er en Del Henvendelser, deriblandt oven i Købet Henvendelser fra Ministeren selv, om hvilke Raadet bør sige: dette ligger uden for vor Kompetence.

Ministeren mener, der er mange Hemninger af økonomisk Art, før disse Penge bliver bevilget, og det er jeg ikke ubekendt med, men jeg kender alligevel nok til Forholdene til at vide, at et saadant Raad, der har en Mulighed for at udvide sit Arbejdsomraade, i sig selv indebærer en vis Udviklingsmulighed, saaledes at det, inden man ved et Ord af det, svulmer op, og med saa udmærkede Fortalere, som der findes i dette Raad, bl. a. Raadets Formand, tvivler jeg ikke om, eller rettere sagt, jeg frygter, at Indenrigsministeren trods alle gode Forsætter lader sig bevæge til maaske at gaa videre, end han egentlig havde tænkt sig, og gaa ud over den naturlige Grænse for Raadets Arbejdsomraade.